

ZAKOŘENĚNÍ V BOHU – V LÁSCE – ZŮSTAŇTE VE MNĚ A JÁ VE VÁS

Když vnímám, jak mně Bůh miluje, jak se o mně stará, pak je to chvála z přijímání Jeho lásky.
Není to rozumová analýza.

Rozjímáme ve čtyřech oblastech – částech svého srdce, kde se Bůh srdce dotýká:

1) MŮJ VZTAH S BOHEM

„Miluj Hospodina, Boha svého, celým svým srdcem, celou svou duší, celou svou myslí.“ (Mat. 22, 37)

„Amen, amen, pravím vám, jestliže se neobrátíte a nebudete jako děti, nevejdete do království nebeského.“ (Mat. 18, 3)

Rozjímám:

Čím se Otec dotkl mého srdce (co mi udělalo radost, co mně povzbudilo) ?

Jak se na mně dnes Otec díval svým milujícím pohledem (možná mi nedal co chci, ale co potřebuji) ?

Jak jsem se cítil Otcem milovaný – čím ?

O jakých mých pocitech, myšlenkách, oblastech jsme se s Bohem bavili ?

Co jsem se dnes dozvěděl o Jeho srdci ?

Co mi dnes Otec zjevil, jaké poznání mi odhalil ? Co pro mě udělal ?

Jdu k Otci s tím, co vidím, cítím, slyším – On mi naslouchá a já naslouchám Jemu

Co je v mém srdci, Otče:

Co mi brání se radovat – co je tou pravou překážkou (z čeho mám strach, jakou prožívám bolest a proč) ?

V jakém otroctví pravidel, oběti a výkonu, lži, domněnek, falešné zodpovědnosti žiji ?

Soudím sebe i druhé svou sebelítostí, proč ?

Co mi říká můj hněv, úsudek, smutek ?

Co mi brání, abych Otci dovolil, aby ses o mně postaral ?

2) NEJBLIŽŠÍ BLIŽNÍ

„Miluj svého bližního jako sám sebe.“ (Mat. 22, 39)

„Jeden z učedníků, kterého Ježíš miloval, byl u stolu po jeho boku. Na toho se Šimon obrátil a řekl:

„Zeptej se, o kom to mluví.“ Ten učedník se naklonil těsně k Ježíšovi a zeptal se: „Pane, kdo to je?“

Ježíš odpověděl: Je to ten, pro koho omočím skývu chleba a podám mu ji.“ (Jan 13, 20)

(vidíme blízkost, intimitu, svěřením se s tajemstvím)

Jak dítě roste, zpravidla začne nejprve vnímat maminku, to je její nejbližší bližní. Později si každý z nás vybere, komu dovolí vstoupit do naší intimní blízkosti, koho necháme nahlížet do našeho srdce. Naše srdce se postupně rozšiřuje. K takovému člověku roste naše důvěra, důvěrnost, intimita i čas na sdílení. V této blízkosti se může ocitnout důvěrník, nejbližší přítel našeho srdce, mládenec nebo dívka ve vztahu v chození, manžel nebo manželka.

V různých etapách vašeho života to může být někdo jiný, jako například u svatého Pavla (nejdříve Barnabáš, pak Silas, pak Timoteus, pak manželé Akvila s Priscilou, a nakonec zase Silas a Timoteus. Pokud zatím vaše důvěra není taková hluboká a vy nemáte takový vztah, jste v procesu hledání.

V této fázi to může být člověk, která vám byl vašemu srdci v ten den nejbližší.

V tomto vztahu přijímáme lásku díky vzájemnému naslouchání a soucítění, tedy díky daru porozumění našim srdcím. Nasloucháním mohu milovat druhého a on může přijímat lásku. Jde o pozitivní zpětnou vazbu, díky ní se proměňuje naše myšlení, které se nezaměřuje na soud a domněnky, ale přijímá druhého takového jaký je.

V naslouchání bližnímu se zaměřuji na:

- Inspiraci – čím jsi mně inspiroval pro můj život, co mi svou zkušeností přinášíš do mého života.
- Poznání – co jsem se dozvěděl o tobě, jakou informaci, která mi může pomoci tě lépe chápat, milovat. Porozuměl jsem, co potřebuješ a proč, co je pro tebe důležité.

- c) Obdarování – jaká vidím tvá obdarování, co ti jde lehce, co je pro tebe přirozené, v čem se rozvíjíš, rosteš.
- d) Modlitba – soucítíme spolu skrze vzájemnou modlitbu:
- Děkuji Otci za tvůj život....
 - Děkuji Otci za tvá obdarování, co mi přinášíš dobrého do života, čím jsi pokladem pro druhé...
 - Prosim o požehnání pro tebe, přeji ti dobro nebo pomoc v této oblasti, situaci...

V této části mohou rozjímat o našem vztahu s nejbližším bližním:

Kdy jsem se cítil sebou dnes milován ?

Co mně překvapilo ?

S čím si nevím rady ?

Děkuji ti, že...

Potřebuji...

Líbí se mi... nelíbí se mi ...

Omlouvám se za...

Proč jsem tak reagovala...

3) BLIŽNÍ, KTERÉ MI TEN DEN POLOŽIL OTEC NA SRDCE

*„Hle, já vás posílám jako ovce mezi vlky, buďte tedy obezřetní jako hadi a bezelstní jako holubice.“
(Mat. 10, 16)*

Dokud nejsme ovečky naplněné Otcovou láskou, nemůžeme jít k vlkům, hladový hladového nenakrmí. Obezřetnost znamená spoléhat na Ducha Svatého, bezelstnost znamená přát druhému dobro.

Bližní - soused, kolega v práci, spolužák, prodavačka, sourozenec, farník, paní v parku, kamarád...

Rozjímám:

Jaké ovoce lásky mi přineslo setkání s tímto člověkem, co jsem se díky němu naučil (i ze špatných okolností může vzejít dobré ovoce, pokud zůstaneme v lásce s Otcem) ?

Jak jsem se učil milovat ?

Co jsem se dozvěděl o potřebách toho druhého, k čemu mi jsou tyto informace, vede to k lásce ?

Čím mně ten člověk inspiroval ?

Co jsem já přinesl tomu bližnímu ?

4) VINICE PÁNĚ – VINICE LÁSKY

„Jděte i vy na mou vinici a já vám dám, co bude spravedlivé.“ (Mat. 20, 4)

*„Synu, jdi dnes pracovat na vinici. On odpověděl: Nechce se mi. Ale potom toho litovat a šel. Otec přišel k druhému a řekl mu totéž. Ten odpověděl: Ano pane. Ale nešel. Kdo z těch dvou splnil vůli svého otce ?
(Mat. 21, 28 - 31)*

Vinice v mém životě mohou být rodina, domácnost, zaměstnání, škola, farnost, služba, sousedi, stvoření (zvířata, květiny). Tam všude mohou vyrůst plody lásky – i díky mně, mé spolupráci s Duchem Svatým.

Rozjímám:

Na jakou vinici mně dnes Otec poslal ?

Co bylo zaseto ?

Co vzklíčilo ?

Co bylo okopáno ?

Co bylo odpleveleno ?

Co bylo sklizeno ?